

CXI.

Betænkning

over

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af Protokollen vedrørende den faste mellemfolkelige Domstols Statut.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 26. April 1921).

Udvalget har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1 og et Flertal Ændringsforslaget under Nr. 2 af Hensyn til, at et Mindretal (Holger Andersen, Holstein og Pürschel) har ønsket at faa Forslagets to Punkter under delt Afstemning.

Flertallet vilde ellers have stemt for Forslaget i den foreslaaede Form, men maa nu anbefale at stemme for det, saaledes som det er formet i Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2.

Under Forhandlingerne om international Domstolsafgørelse har Danmarks Standpunkt været at gøre saadan Afgørelse obligatorisk i videst muligt Omfang, og 12. Februar 1904 sluttede Danmark med Nederlandene den første obligatoriske, forbeholdsfrie Voldgiftskonvention, i hvis Artikel 4 man indbød alle andre Stater til Tilslutning. Flere lignende Traktater fulgte siden. — Under de Forhandlinger mellem de nordiske Stater, der er gaaet forud for Oprettelsen af Folkenes Forbund og forud for dettes første Delegeretmøde, har der fra nordisk Side været Enighed om at gøre Domstolen obligatorisk.

Da det under Forhandlingerne paa

Delegeretmødet i Genève viste sig, at der ikke kunde opnaas Tilslutning til at fastslaa Domstolens almindelig obligatoriske Karakter, men at det var muligt at gøre et Skridt i den af Danmark stedse tilstræbte Retning ved at aabne Adgang for de Stater, som ønskede det, til for deres Vedkommende at erklære Domstolen for obligatorisk, var det i Kraft af Danmarks hele Stilling og given Sag, at man maatte støtte dette Forslag. Lige saa givet var det, at der ikke for Danmark kunde være nogen som helst Betænkelighed ved straks at afgive den paagældende Erklæring, og det maatte anses for ønskeligt, at de flest mulige Stater afgav den hurtigst muligt for derved maaske at overvinde de Betænkeligheder, der hos nogle Stater findes overfor obligatorisk Retsafgørelse.

Pagtens Bestemmelser i Artiklerne 12—15 aabner vel Adgang til forskellige Former for Forligs- og Voldgiftsafgørelse, men de *sikrer ikke*, at Stridighederne afgøres ad Rettens Vej. Det gør derimod den faste mellemfolkelige Domstol, saaledes som den efter indgaaende Drøftelser af fremragende Folkeretslærere fra alle Lande er formet i den foreliggende Statut.